

N:o 28.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 Mars 1878, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i Kongl. förordningen angående allmänt Kyrkomöte den 16 November 1863.

Uti en af Andra Kammaren till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 2, har Herr *Sigfrid Wieselgren* framhållit, att, sedan genom den ändring, som år 1870 vidtogs i 26 § Riksdagsordningen, hvarje inskränkning i valbarhet till riksdagsman med hänsyn till kyrklig ställning bortfallit, samt dermed jemväl bortfallit den förnuftiga grunden till bestämmelsen i andra momentet af 87 § Regeringsformen, att *Riksdagen* eger gemensamt med Konungen stifta, förändra eller upphäfva kyrkolag, dock att dervid erfordras *samttycke* jemväl af *allmänt Kyrkomöte*, så borde Riksdagens och Kyrkomötets ställning till den kyrkliga lagstiftningen ombytas, och åt Kyrkomötet inrymmas den plats, hvilken hittills innehafts af Riksdagen, och tvärtom. Af åtskilliga tecken ville det ock synas, som om man redan inslagit denna väg eller tänkt att inslå densamma genom att till Kyrkomötet hänskjuta den första och derföre också den viktigaste pröfningen af kyrkolagsfrågorna, hvilket ock onekligen kunde ske utan någon ändring af 87 § Regeringsformen. Härmed hade man dock icke gjort nog, utan hufvudsaken vore, att Kyrkomötet sjelft så anordnades, att det samma verkligen kunde såsom svenska kyrkans representation göra sig gällande gent emot de af hundratals inom kyrkan uppkomna föreningar ordnade "fria" kyrkomöten. Då detta mål icke kunde vinnas utan att öka antalet af kyrkans till mötet sända ombud, i synnerhet lekmaannaombuden, föreslår motionären:

Bih. till Riksd. Prot. 1878. 7 Saml. 16 Häft.

“att Riksdagen måtte för sin del besluta, det nedanstående §§ af Kongl. Förordningen den 16 November 1863 angående allmänt kyrkomöte skola erhålla följande lydelse:

§ 2.

Svenska kyrkans ombud skola vara samtliga biskopar i stiftet, eller, der någon af dem har förfall, den af domkapitlets ledamöter, som kapitlet i hans ställe väljer; pastor primarius i Stockholm, eller, derest han är hindrad, annan ledamot af Stockholms stads konsistorium, den konsistorium utser; fyra bland teologiska fakultetens professorer eller ordinarie adjunkter, två från hvardera af rikets universitet; en vald, med fullmakt å ordinarie embete eller tjänst försedd prestman från Stockholms stad, en från Kalmar och en Visby stift samt två från hvardera af de öfriga stiftet; så ock åttio af lekmän valda ombud, tre från Stockholm, tre från Visby stift, nio från Hernösand, sex från hvardera af de öfriga stiftet samt fem från det eller de valdistrikt Konungen med afseende å för handen varande förhållanden bestämmer. Chefen — — — — besluten.

§ 5.

Inom — — — — stadgadt.

Med iakttagande — — — — förena.

Vid val af lekmännens ombud utgöra Stockholms stad och Visby stift hvardera tre, Hernösands stift nio och de öfriga stiftet hvardera sex valdistrikt.

De särskilda — — — — Konungen.

Samtlige — — — — emellan.

För hvarje — — — — deltaga.

Val för — — — — konsistorium.“

Äfven om en förändring i Riksdagens och Kyrkomötets inbördes ställning må anses önskvärd, hvarom Utskottet finner sig ej böra ingå i pröfning, så torde kyrkomötesförordningen ännu hafva allt för kort tid blifvit tillämpad, för att åstadkommandet af en sådan förändring kan vara befogad. Den ifrågasatta tillökningen i ledamöternes antal skulle säkerligen ej heller i någon anmärkningsvärd mån gifva Kyrkomötet ökad förmåga att verka för det med dess inrättande åsyftade ändamål eller inskränka de s. k. fria kyrkomötenas verksamhet. Genom den föreslagna rubbningen i förhållandet mellan presternes och lekmännens antal vid kyrkomötet skulle dessutom de förres inflytande på förekom-

mande ärenden minskas, och härtill synes Riksdagen icke böra utan synnerligen viktiga skäl taga initiativet.

Slutligen får Utskottet erinra, att så väl Riksdagen som Kyrkomötet år 1873, efter det förslag blifvit väckta att fördubbla både de presterliga och lekmannaombudens antal, lemnat samma förslag utan bifall.

På grund af hvad sålunda förekommit, hemställer Utskottet,
att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 27 Mars 1878.

På Utskottets vägnar:

H. G. von GEGERFELT.

Reservationer:

af Herrar *Torpadie* och *Wieselgren*.
